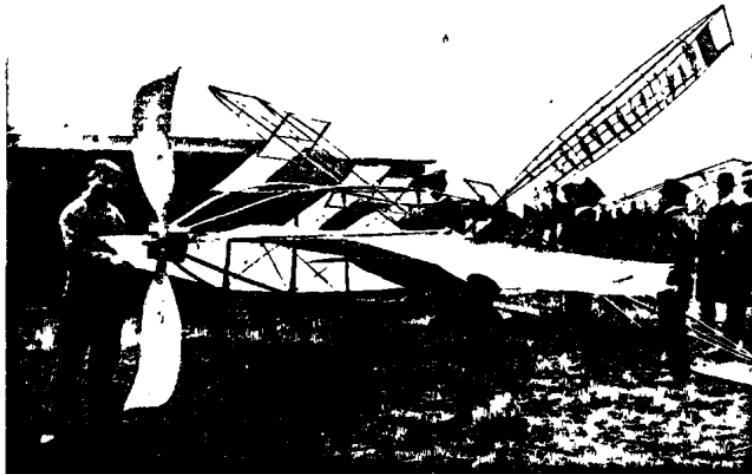

ստոյգ է թէ՝ որքան շարժիչ մեցենաներն կատարելազործովին՝ այնքան ալ դիւրին պիտի ըլլայ օդաւացով երկայն ճանապարհորդութիւններ ընել նոյն իսկ ինքնաշարժ կառքերէ նուազ ծախց ընելով։

ներու սեպհականութիւնը պիտի ըլլայ, քանի որ ասոնց շինուիլը մի քանի տասնեակ հազար ֆրանցներու միայն կը կարուի։

Ցեսնենց ով պիտի ըլլայ այն բանաւ-

Օդաւացի շինութիւն, Պտուակ և բազմամակարդակ թէեր կը յարմարցնեն։

Եւ մինչդեռ ուղղելի օդապարիկները սոսկականներու և միջին դասակարգի անձինքներու համար անմատչելի պիտի ըլլան՝ միլիոններու ծախս պահանջենուն համար, օդաւացները բազմաթիւ ունենու-

տեղծը որ օդաւաց գործիով ճամբորդելուն տպաւորութիւնը և մարդկային մոքի յաղթանակը պիտի երգէ՝ յուզումնալից աւիւնով։

Հ. Ներսէ Տ.

ԼՈՒՍԱՆԿԱՐՉՈՒԹԻՒՆԸ

Ա.Ս.Դ.Ա.Բ.Ա.Շ.Խ.Ո.Ի.Թ.Ե.Ա.Ն. Մ.Է.Զ

Փ. Արտակոյ յամին 1889, երեսփոխանց աջև խօսք ժամանակ ի պատի նկերսի և Տակէոփ, (Հարդէն լուսանկարի), կը մարզաբանար նոր զիսաի մը զաւուաց, որ ասազարաշխութեան մեծ մզում մը պիտի ապր։

1845ին, Ֆրանց և Ֆաւրնի մեծ յաջողութեամբ լուսանկարեին արեց $\frac{1}{100}$ մանրեկորդի, մէջ, և չորս տարի վերջը, 1849ին, Վ. Ա. Գոնտ կըսաւ լուսին ալ նկարել Տակեռաւակա գործով։ ԺԹ դարսն վերջերը,

gelatino-bromuro ապակոյ զիւաց նուազ աղմուկ չի չանց ոսպնածին և հուազիսի գիւաերին։

Սառըի լուսանկարի ապակին ազքի ահսութեան աւելի կարողութիւն մ'ունի, որովհեաւ մարդկային ազք և դիամանիկը՝ այնքան կարող չեն տեսնել իրերը երենց մահամանութիւններով՝ նոյն իսկ յատ խոր ոչազութեանց, ոչչափ ոսպնածին՝ որ զանոնց մեզ կը ներկայացնենց իրենց բռոր մանրանկարով, բաւական է որ պէսց եղածին լոփ ժամանակ առան։

Առեւ որ իւր կենցանի լուսով զիւացուց զինքը լուսանկարելու կերպը, Ֆրանչի աստղաբաշխական զիւարանը ամէն օր զայն կը լուսանկարէ երբ օգը պարզ է. ասոնց զործած ոսպնածն 158 հազարորդմեր որպամազի ոսնի, երկու մեզը երկայն վասարանով։ Բայց ցա-

շուած լուսանկարը հազիւ երկու հարիւրորդամեղը ըլլաւ լով, զայն մասնաւոր սպանանենք մը կը մեծցնեն որ արեւու սկաւատակը Կ'անդրադարնէ զգայուն ապակիւ ին վրայ Յօ հարիւրորդամեղ արամագգով:

Ամենաերաք խցիւն (otturatore), հանգստեան րոպէն վրածեած է միջէն երեց հազարերորդ մասն մանրեկրորդի, որոն միջոցաւ կը կանոնաւորն լուսոյ ազգեցութիւնը: Այս եղանակաւ հազարաւոր պասակիներ ստացած են, 1865ին սկսեալ մինչև ցայսօր. կարերազոյնները բորորուած և ամփոփուած են առլասի մը մէջ որ ամենամեծ յարգ ունի, վասն զի անոր միջոցաւ կ'իմացուք ամենափոքր փոփոխութիւնն իսկ որ արեւու մակերեւոյթին վրայ Կ'ըլլայ, Ցայտնի է որ այն կազային խաւերը որ արեւ կը շրջապատն հասիւ երբէ կը տես, նորին արքական բոլորական խաւարման ժամանակ, ինկ լուսանկարի չնորչիւ այս կազային երեսյթը ամենաորոշ կը տեսնեմ:

Վարդի և Հ. Սերբի, 1860ին ի վեր շատ մը զգեցի լուսանկարներ ունեան արեւային պատկեն, յուլիս 18ի խաւարման ժամանակ:

Ակէից գերջ, ամէն արեւու խաւարման ժամանակ լուսանկարեցին այլինայլ զիրոցով, հրային գունդը, երեն կազային խաւերով միասին, և սակայն այս փորձերը զետ շատ խնդիր կը վերցնեն, վասն զի պէտք կայ ապացուցնելու մէ ուսույները արգօնօց արեւու սկաւառակին մասն կը կազմէն.

Իսկ զաւով մէր երկրի արքանեկին, բաւական ասրիէ ի վեր է որ ամենազիրեն կերպով կը լուսանկարն, որովէան արքազատիւ ապակիով կրցան մանրեկրորդը մէջ լուսանկարը ամենաորոշ կերպով քաշէլ: Մինչև ցարդ ոչ ոք գերազանցած է Լուսիի և Բիբոյի լուսանկարները, որոն 18 հարիւրորդամերը աւելի մեծութիւն ունի և քաշուած են բարիցու մեծ զիտարանին:

Ժ. Նմիս 36 տարի դրա (1835-1871) զագրիւլու համար լուսին օսրտ մը. մինչզեւ ոյժմ, որ 4 ից երկնային մարմարը լուսանկարը կ'ըստանանց մէկ մարմերորդի մէջ՝ ամենամեծ ծըռութեամբ:

Բայց միւս կողմանէ կը հոսուածանին, որ լուսանկարը մինչ ասիթեանի հասած չէ որ կարենայ մեր պայծառ կերպով ցուցնել որ և իցէ երկնային մարմար մը ֆիզիական բազարութիւնը, և մեծ գիւ մը ըլլաւով մէր և մոլորական մէջ, ոոյս թթաւացուուը արգելով կ'ըլլայ պայծառ կերպով քաշնւու անոնց պատկերը: Ուստի հրատի, լուսնափափ և երեւակի պատկերները չափը մեծդիր դորինները կարու են սատանակ ամենաարարժ զիրքի մը վրայ զնելով հանգերդ:

Հետագէն զործն մեծապէս օգնեց պայտի մոլորակաց դիւանին, որոնց էլ զանուէին Հրատի և Լուսնափափ շուրջը, ապակին յուսաւին է որ այժմ Լուսնաթագին վեցերորդ և եօթներորդ արքանակները, զարձաւ Երկարն իններորդն: Ու Ֆէլլուս, կարեւ պարի ըլլայ գունել գրեց որոշ զիրքը լուսանկարի միջոցաւ:

Առաջին զիսաւոր ասացը գտան Պատանար, լուսանկարով: Դարձեալ 1892ին ապրիլ 18ին արեւու բոլորական խաւարման ժամանակ գտան ուրիշ զիսաւոր մը:

Առաջին անգամ 1850ին, երկու երեւելի աստղարաշխու-

ներ, Վէէկայի և Բատիօրի պատկերները լուսանկարեցին, իսկ յամին 1865, Իիւթէօրի լուսանկարը բոյլու աստղարաց 1887ին աստղարաշխական ընկեռութիւնն մը կազմուցաւ, երկիր ցարտը ամենորոշ կերպով զծելու, և որ կատարելազորուեցաւ 1891ին:

Լուսանկարը ցուցուց մէ մըրտի մեծամեծ սխալմանց մէջ ինկած էին նախորդ աստղարաշխները, որոնց փորձած էին դրական զծարքն միզամաններու աշօն մենքը, այժմ միզամանյային երեսոյթները ամենորոշ կերպով ցարտերու վրայ կը տեսնենց լուսանկարուած:

Ակրծապէս, լուսանկարը անեսանէլի տիեզերքի շըրջանէն զուրս կ'ենէ և անյուսալի իրողութիւնները կը պարզ մէր ալաց առջն իւ ուր որ ամենակատարեալ հնագիտներու չնն կըսակար թափանցեւ, միջոցի իթի խաւարուն մէջ որ մեզ անպատ կը թուր, սահանձն հնն մեզի տեսուննելի կ'ըն անթի աստղական խումբեր:

Եւ մըրչավ պատկին զայտու ըլլայ, յայլաչի աւելի մէր ծանօթութիւնները կը թափանցն իրողոպյուն անդունքներու մէջ, և մէր ալաց առջն կը պարզուի մենց կազմուածը մը ուր ամէն ինչ կ'ապրի և կը շարժի:

Բնայց աստղարաշխները, մէր դարէն աւելի, պապային համար կ'աշխատան, և այս յշշատակարանները ուրոնց զէզերով կը պահուին զիտարաններու մէջ, գոյց ներկային անօգուու կը համարուին, սակայն անտարակոյս պապայայ զարերու աստղարաշխները անոնցմէ մէծ օգուու պիտի թաղնեն, և պիտի հնան որ արդի զիտական գիտանց մէջ:

Աստղարաշխնենց զիտութիւնն զետ շատ զարերու հետազոտութեանց պէտք ունի՞ փորը ինչ լուսանուելու համար: Եւ յիշաւի երկնային կամարին զիտութիւնը կը յառաջադիմէ՝ պատճով և մեծաշուրջ դանդաղութեամբ:

Թարգմանարար.

ՈՒՐՈՒ

Դարյայինդ գոլսաւանք եւ քննաշատութիւնը՝ հաւասարապէս պախարակինի են:

Ամէն խոսուումն՝ պարտք մ'է:

Գէտոր ենք ժամանակին աւելի ագան ըլլալ՝ քանի սսուիին:

Հանճար զաշխարի՛ առանց զայն սիրելու՝ սինա դժուարալին բան մը: Նուուզ վիրոդը՝ լաւագջն կերպով կը վայելէ զայն՝ անս խմստնոյն գաղտնիքը (Եօւնի):

Մուռնողը՝ կը նմաջէ: Ապրողը՝ խաղաղութիւնը կը մայութէ:

Զարը՝ դիւրին է, բարին դժուար (Արխատութէ):

Յանդիմանելուդ միջոց՝ մի ըլլար դաժան:

Ո՛վ որ շատ տանջուիլ գիտէ՝ կրնայ շատ համարձակիլ (Վովլնարիկ):